

Čís. 8433.

Společenstva výrobní a hospodářská (zákon ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.).

Ustanovení stanov společenstva, že hlasovací právo se vykonává osobně nebo zmocněncem, který musí býti členem společenstva, a že žádný člen nesmí převzít více než jednu plnou moc, neodporuje zákonu.

Není závady, by ve stanovách společenstva nebylo výslovně vyjádřeno, že se může valná hromada usnésti na bezúročnosti závodních podílů.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1928, R I 726/28.)

Rejstříkový soud vrátil společenstvu stanovy, by byly opraveny v těchto bodech: 1. v § 5 lit. a) stanov nutno odst. 2. ve příčině výkonu práva hlasovacího na valné hromadě zástupcem (zmocněncem) tak upravit, by zákonem zaručené právo každého občana zvoliti si zástupcem kohokoliv — nebylo nijak omezeno, zejména ne také požadavkem, že zmocněnec musí býti členem družstva a nesmí míti více než jednu plnou moc; 2. by byl vyškrtnut poslední odstavec § 28 stanov, že se může valná hromada usnésti na bezúročnosti závodních podílů. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud změnil usnesení nižších soudů v ten rozum, že schází s nařízené opravy stanov.

Důvody:

Podle druhého odstavce § 3 ministerského nařízení ze dne 14. května 1873, čís. 71 ř. z. o zařízení a vedení rejstříku společenstevního nemají býti do rejstříku zapisovány opovědi, které by se nesrovnávaly se zákonnými předpisy. Tímto ustanovením je soudu, jenž vede rejstřík společenstevní, uložena povinnost zkoumati, zda opověď, o jejíž zápis se žádá, odpovídá zákonu. §§ 31 a 32 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák. připouštějí zásadně zastoupení členů společenstva zmocněncem při hlasování ve valné hromadě. O osobě, kterou může člen společenstva zmocniti k výkonu hlasovacího práva, jakož i o tom, kolik členů může zmocněnec ve valné hromadě zastupovati, zákon nic bližšího nestanoví. S hlediska zákona není tedy závady, by nebyly bližší podrobnosti o osobě zmocněncově, pokud se týče o okruhu osob, jež může člen společenstva ustanoviti za zmocněnce, vymezeny ve smlouvě společenstevní. Neodporuje proto ustanovení druhého odstavce § 5 a) stanov, že právo hlasovací vykonává se osobně nebo zmocněncem, který musí býti členem společenstva, a že žádný člen nesmí převzít více než jednu plnou moc, zákonu, ba ani praktičnosti, na niž klade důraz rekursní soud. Je naopak v zájmu společenstva, jehož účelem je podle § 1 zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. z. podporovati výdělek nebo hospodářství svých členů společným provozováním obchodu neb poskytováním úvěru, aby zmocněncem nedostavivšího se člena na valné

hromadě byl právě člen společenstva a nikoli osoba cizí, která po případě není s družstevní činností dostatečně obeznámena, — a aby žádný člen nepřevzal více než jednu plnou moc. Srovnalá usnesení nižších soudů, jimiž byla nařízena oprava tohoto místa stanov, — aby prý zákonem zaručené právo každého občana, zvoliti si zástupcem kohokoliv, nebylo nijak omezeno, zejména také ne požadavkem, že zmocněnec musí býti členem společenstva a nesmí míti více než jednu plnou moc, — odporují tudíž zřejmě zákonu. Není také příčiny, proč by nemohlo býti ve stanovách výslovně vyjádřeno, že se může valná hromada usnésti na bezúročnosti závodních podílů, i když toho času zúročení podílů jest pravidlem.

Čís. 8434.

Ani za platnosti zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. (vládního nařízení ze dne 20. prosince 1927, čís. 175 sb. z. a n.) nevyhledává se k zápisu výmazu firmy zrušené společnosti s r. o. osvědčení, že příslušná berní správa nemá námitek proti výmazu.

(Rozh. ze dne 3. listopadu 1928, R I 735/28.)

Opověď výmazu firmy společnosti s r. o. rejstříkový soud vrátil, by bylo předloženo osvědčení berní správy, že nemá proti výmazu firmy námitek (zákon ze dne 17. února 1920, čís. 134 sb. z. a n., nařízení ze dne 20. dubna 1920, čís. 259 sb. z. a n., § 290 zákona čís. 76/1927 sb. z. a n.). Rozkladu rejstříkový soud nevyhověl a předložil ho jako rekurs rekursnímu soudu. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil rejstříkovému soudu, by nehledě k důvodu, pro který byla opověď výmazu vrácena, o ní znovu rozhodl.

Důvody:

Jak nejvyšší soud ve svém plenárním usnesení ze dne 21. června 1923 Pres 540/23, čís. 2753 sb. n. s. vyložil, nevyhledává se k zápisu výmazu firmy zrušené společnosti ve smyslu § 8 zákona ze dne 17. února 1920, čís. 134 sb. z. a n. a nařízení vlády ze dne 20. dubna 1920, čís. 259 sb. z. a n. osvědčení, že příslušná berní správa k výmazu svoluje. Ani § 290 zákona ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n., pokud se týče vládní nařízení ze dne 20. prosince 1927, čís. 175 sb. z. a n. osvědčení takové k výmazu firmy nevyžaduje, neboť předpisy tyto obdobně s oněmi již uvedenými podmiňují takovým osvědčením jen zápis dobrovolného zrušení společnosti. Netřeba se tedy obírat s otázkou, zda v tomto případě vzhledem k době vzniku a zrušení společnosti osvědčení onoho podle předpisů právě vytčených vůbec bylo potřebí.